

Nederlandse vertaling van een aantal artikelen

Dagvlinders in Europa Ep van Hijum

Al een aantal jaren zijn mijn vriend (Franciscus Koopman) en ik onderweg om de mooiste vlinders in beeld te brengen. Dat doen we in Nederland, maar voor een grote variëteit hoef je hier niet meer te zijn. Hier kunnen nog hoogst 55 soorten op de foto worden gezet en dan moet je sommige soorten net in dat ene hoekje van Nederland vinden, want die komen nergens anders voor. Nee, dan het buitenland met zijn grote rijkdom aan soorten. De weilanden waar het maar één keer per jaar met de hand wordt gemaaid, de natte stukken die nog niet verdroogd zijn, de bossen die daar liggen met de mooie open stukken met bloemen, de bloemenvelden met een grote variatie aan planten enzovoorts. We maken altijd op een reis van 2 weken. Vroeg in de ochtend om 5 uur en dan de hele dag doorrijden. Camera om de nek en dan rijden we naar de mooiste plekjes. We waren dus op een van onze eerste reizen naar Hongarije, daarna twee keer naar Bulgarije, in 2019 naar Servië en dit jaar gingen we naar Noord-Macedonië. Nee dus, door corona moesten we iets anders doen. We waren toen gewoon op zoek naar de zeldzaamste vlinders van Europa en niet al te ver weg van Nederland. 1000 km konden we in één dag afleggen, dus toen de corona toesloeg konden we snel terugkeren. Dit jaar zijn we vooral op zoek gegaan naar het Boszandoog, het Zilverstreephooibeestje, het Goudooghooibeestje en het zou mooi zijn als we ook het Veenhooibeestje, de Witbonte parelvlinder, het Veenbesblauwtje en meer zouden vinden. Dan moet men zich natuurlijk oriënteren waar deze vlinders zich ophouden. We hadden eindelijk wat plaatsen in Duitsland, Oostenrijk, Liechtenstein en België en op 23 juni gingen we op roadtrip.

De eerste plek was in Duitsland na 600 km rijden. Het Boszandoogje en Zilverstreephooibeestje komen voor in groene open plekken in het bos met struiken erin. We hebben die plek gevonden en ze kwamen er met tientallen. We hebben ook gezocht naar het Zilverstreephooibeestje, maar we konden het niet vinden tussen alle Tweekleurige hooibeestjes. Deze typische plekken in het bos komen dus steeds minder vaak voor en dit heeft ertoe geleid dat deze soorten in 25 jaar met bijna 50% zijn afgenomen. De biotoop verdwijnt, het gebied wordt steeds kleiner totdat de populatie uiteindelijk zal uitsterven. Jammer van deze prachtige vlinders. Op naar Zuid-Duitsland onder München, want er zijn grote (hoge) veengebieden en er zijn beslist prachtige bijzondere vlinders. Dat klopt. We hebben veel Feanheafinters (Veenhooibeestje), Sulveren moanne (Zilveren maan), Purperstreep-, Moeras- en Bosparelmoervlinder gevonden. Opvallend genoeg bijna geen Blauwtjes.

Doorgeredn naar Oostenrijk om de bergen te beklimmen. Op de Hochimst (bij Imst) kun je 2350 meter omhoog en zijn er allerlei soorten Erebia's en parelmoervlinders. Het viel een beetje tegen en waarschijnlijk waren we net iets te vroeg voor de bijzondere soort. De meest voorkomende was de kleine vos, maar

gelukkig zagen we ook Titania's parelvlinders, rouwmantels, rotsvlinders, berggeaderd wit, zilvertlekken en het tijmblauwtje. Een soort die niet heel zeldzaam is, maar die we op onze reizen niet veel tegenkomen. Hier hadden we parende exemplaren, mannetjes en vrouwtjes, geweldig om alles op de foto te krijgen. Onder Imst ligt in het Pitztal, een prachtig hoogveen: het Pillermoor. Toen we aankwamen waren er genoeg Veenbesparelmoervlinders, schoten ons de Rouwmantels voorbij, de Veengeeltjes zaten vor onze neus en we kwamen zelfs Veenbesblauwtjes tegen. Ook vlogen er diverse parelmoersoorten rond, het was gewoon een toplocatie voor mooie soorten. Daarnaast komen er notenkrakers voor en zijn er volop Heechfeangriekoppen (Hoogveenglanslibel).

Na de bergen zijn we doorgereden naar Liechtenstein. Op een klein plekje vind je nog het Goudooghooibeestje. Het moet nat grasland zijn, er moet Pijpestrootje in zitten en er moet wat lage begroeiing rond dat gebied zijn die nat kan worden. Dus we vonden die plek en er waren nog steeds tientallen goudooghooibeestjes voor. Ze kruipen vaak tussen het gras en zijn soms moeilijk te vinden. Maar we hebben prachtige foto's gemaakt van deze zeldzame soort. In de afgelopen 25 jaar is deze vlinder met meer dan 80% afgenomen en als wij mensen niet verstandiger worden, zal hij snel verdwijnen. Ook hier is het verrassend dat het nog steeds voorkomt, want de grote boerderijen zijn vlakbij. Een paar jaar geleden stond dit veld vol met Pimpernel en het Pimpernelblauwtje was een veel voorkomende soort. Nu was de Pimpernel bijna verdwenen en konden we nauwelijks nog een Pimpernelblauwtje vinden.

Aan het eind van de vakantie zijn we nog naar de Eiffel gereden voor de Blauwe vuurvlinder en de Ringoogparelmoervlinder. Toen ze op de foto waren, konden we terug naar huis rijden. 10.000 foto's rijker (er zijn dan nog zo'n 500 over) en met een goed gevoel. We Vonden bijna alle soorten die we wilden zien en kregen meer dan 80 soorten op de foto. Maar eens kijken of we volgend jaar in Noord-Macedonië kunnen komen, zo niet, dan rijden we gewoon naar de Aosta-vallei.

Geen Argusvlinder en Distelvlinder   Sake P. Roodbergen

Twee soorten waar Anneke en ik altijd naar uitkijken tijdens onze fietstochten zijn de Stikelflinter (Distelvlinder) en de Argusvlinder (Argusvlinder). Een bijzondere trekvlinder en een nog meer bijzondere standvlinder. Zo lijkt het dit jaar tenminste. Het is in mijn ervaring nooit bij me opgekomen dat ik in een jaar geen enkel exemplaar heb gezien.

Het is bekend dat het binnendringen van de Distelvlinder grote variaties in aantallen kent en in sommige jaren met enorme aantallen, met duizenden die op en neer vliegen, maar in andere jaren in zeer kleine aantallen verschijnen. Maar helemaal niet ...

Dezelfde variatie, maar met iets kleinere uitschieters, is van toepassing op de Argus-vlinder.

Ik herinner me het jaar 2017 toen ik op 4 oktober tientallen Argus-vlinders observeerde langs het fietspad van de Rykswei 32 (RW32) van het viaduct bij Akkrum naar de Heafeartsbrêge - op een afstand van twee kilometer - en mooie foto's maakte van zijn bezoek aan de gele composiet hynstebitter (vertakte leeuwentang, *Leontodon autumnalis*).

Onze fietstochten gingen dit jaar rond de Deelen, richting De Tynje, door de Tynjester Bosk, richting Nijbeets, Boarnburgum, De Wylgen, De Veenhoop en zo door het Lege midden terug naar Akkrum, en nog een rondje: rond het Sneekmeer, dat we in alle seizoenen maakten als het een beetje mooi weer was: op geen van die dagtochten zagen we een van de twee genoemde soorten vlinders. Een opmerkelijk negatief feit, maar ook zo'n 'nulmeting' heeft zijn waarde in de statistieken.

Het leek dit seizoen voorbij, maar kijk hier .. daar was ze nog!

Vanmorgen, kwart over elf. Ik fotografeer een laat klein koolwitje in onze tuin. Plotseling wervelt een lichtbruine vlinder om me heen. Ik ga even op de bank zitten, ik maak haastig een foto; ze vliegt weg en ik zie haar ook niet meer. In Argusflinter! Toch nog een dit jaar, een vrouwtje.